

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 6P/21/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715200332
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Šimek
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2715200332.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Ivanom Šimekom vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: F. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici, dieťa rodičov: matka W.. W. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. M. X, XXX XX M., zastúpená: JUDr. Alena Arbetová, advokátka, Námestie sv. Martina 3A, 908 51 Holíč a otec R.. B. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, XXX XX M., t.č. B. K. XX, XXX XX M., zastúpený: Advokátska kancelária Machová s.r.o., Čulenova 2A/2621, 909 01 Skalica, IČO: 36864544 o určenie výživného, takto

rozhodol:

Otec je povinný prispievať na výživu mal. F. s účinnosťou od 28.1.2015 do 12.9.2015 sumou 80,- eur mesačne a s účinnosťou od 13.9.2015 naďalej sumou 120,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Nedoplatok na výživnom za čas od 28.1.2015 do 30.4.2016 na maloletého F. otec nemá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka podala na tunajší súd dňa 28.01.2015 návrh, ktorým žiadala zveriť mal. F. do svojej osobnej starostlivosti a otcovi určiť výživné na maloletého v sume 200,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2013. Zároveň žiadala upraviť styk otca s maloletým.

Otec okrem iného nesúhlasil s výškou výživného požadovanou matkou, otec navrhol výšku výživného vo výške 70,- eur mesačne.

Okresný súd Skalica rozsudkom č.k. 6P/21/2015-217 zo dňa 30.9.2015 rozhodol tak, že mal. F. zveril do osobnej starostlivosti matky s účinnosťou od 28.1.2015. Obidvaja rodičia sú oprávnení zastupovať a spravovať majetok maloletého dieťaťa v bežných veciach s účinnosťou od 28.1.2015. Otcovi určil povinnosť prispievať na výživu mal. F. s účinnosťou od 28.1.2015 do 31.8.2015 sumou 80,- eur mesačne a s účinnosťou od 1.9.2015 naďalej sumou 200 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Otcovi určil nedoplatok na výživnom za čas od 28.1.2015 do 30.9.2015 v sume 210,- eur. Súd zároveň upravil styk otca s mal. F. na každý týždeň v utorok a štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod., každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod., s tým, že matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom pripraviť a v určenom čase otcovi odovzdať v mieste jej bydliska a otec je povinný po ukončení styku maloleté dieťa matke v určenom čase na rovnakom mieste vrátiť. Konanie o návrhu otca na zverenie mal. dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov zastavil.

Rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 6P/21/2015-217 zo dňa 30.9.2015 v časti výroku týkajúceho sa zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matke, zastupovania a správy majetku mal. dieťaťa, ako

aj v časti úpravy styku a zastavenia konania o striedavej osobnej starostlivosti nadobudol právoplatnosť dňa 3.11.2015.

Na odvolanie rodičov odvolací súd Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 25 CoP/52/2015-263 zo dňa 13.1.2016 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti bežného a zročného výživného, vrátane závislého výroku o trovách konania zrušil a v tejto časti vrátil súdu na ďalšie konanie.

S poukazom na odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu č.k. 25 CoP/52/2015-263 zo dňa 13.1.2016 súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu doplnil v potrebnom rozsahu dokazovanie s tým, že opätovne vypočul matku i otca, tiež svedkyňu t.č. už plnoletú dcéru otca N. W.Š., ďalej súd zabezpečil i aktuálne listinné dôkazy ako aktuálne potvrdenia o príjmoch, správy ÚPSVaR Senica, Sociálnej poisťovne Senica, výpis z Obchodného registra, potvrdenie od bývalého zamestnávateľa matky, potvrdenie MFK M., potvrdenie o príjme dcéry N., potvrdenie o ukončení štúdia, vysvedčenie o maturitnej skúške, dodatok k vysvedčeniu, pracovnú zmluvu a dodatok o zmene pracovných podmienok a zistil tento skutkový stav veci:

K dohode rodičov na pojednávaní pokiaľ ide o samotnú výšku výživného neprišlo, matka trvala naďalej na určení výživného v sume 200,- eur mesačne, s čím otec nesúhlasil.

Z výsluchu matky na pojednávaní dňa 30.9.2015 súd zistil, že maloletý pochádza z partnerského vzťahu s otcom dieťaťa. S otcom žili spolu od 8/2011 do 1/2015. Najskôr od 8/2011 spolu žili v jej byte. Potom od 6/2013 do 11/2013 bývali u matkiných rodičov. Následne od 12/2013 bývali v rodinnom dome, ktorý si postavili. Tam spolu bývali až do 1/2015. V súčasnej dobe matka býva v rodinnom dome v novostavbe v spoločnej domácnosti len s mal. F.. V tom čase matka bola na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur a rodinné prídavky vo výške 23,52 eur mesačne. Pracovala na dohodu o vykonaní práce pre L. N. S.. Mesačne zarobila cca 80,- eur. Jednalo sa viac-menej o prácu z domu, po telefóne a podobne. Mal. F. bol v tom čase v jej celodennej starostlivosti. Bol zdravým dieťaťom. Pokiaľ ide o platenie výživného otec za 1/2015 zaplatil 100,- eur, za február zaplatil 80,- eur, marec až júl 2015 vrátane za každý mesiac zaplatil 70,- eur, august 2015 v sume 60,- eur a september 2015 v sume 60,- eur.

Matka pri výsluchu na pojednávaní dňa 27.4.2016 doplnila, že na jej strane sa od posledného pojednávania zmenilo to, že ukončila rodičovskú dovolenku a nastúpila do práce. Rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur poberala od 1.10.2013 do 23.3.2016. Od 1.3.2016 pracuje pre Ú. s príjmom 533,04 eur mesačne. Predtým pracovala len na dohodu o pracovnej činnosti v období keď bola doma na rodičovskej dovolenke pre firmu E., jednalo sa o realitnú kanceláriu S., príjem mala 58,86 eur mesačne. Dohodu o pracovnej činnosti ukončila dohodou, nakoľko si našla trvalý pracovný pomer. Naďalej pobere rodinné prídavky 23,52 eur. Ohľadom bytovej otázky sa na jej strane nezmenilo nič. Nič iné podstatné sa na jej strane od ostatného pojednávania nezmenilo.

Matka ďalej doplnila, že u maloletého F. od ostatného pojednávania nastala zmena v tom, že nastúpil do MŠ L. od 1.4.2016. Školné + stravné činí 33,12 eur mesačne. Nič iné sa v podstate na strane mal. F. od posledného pojednávania nezmenilo. Plienky už nenosí, tieto nosil do 10/2015. Mal. je zdravý, máva len bežné ochorenia. Výdaje na mal. sú bežné súvisiace s oblečením, stravovaním, hygienou s tým, že matka predložila aktuálny rozpis výdajov na č.l. 306-308 spisu.

Pokiaľ ide o platenie výživného otcom na mal. F. matka uviedla (zhodne ako aj otec), že otec za mesiac 10/2015 zaplatil 60 eur, za mesiac 11/2015 zaplatil 140+200 eur, za 12/2015 zaplatil 200 eur, za január 2016 zaplatil 200 eur, za február 2016 zaplatil 80 eur, za marec 2016 80 eur a za apríl 2016 zaplatil 80 eur.

Z výsluchu otca na pojednávaní dňa 30.9.2015 súd zistil, že otec býva v 3 izbovom byte u jeho rodičov. V spoločnej domácnosti býva s rodičmi. Niekedy tu prespávajú bratove mal. deti, nakoľko tento pracuje na nočné zmeny. Zamestnaný je v R. M., M.L..T.. Otec v tom čase prezentoval počet vyživovacích povinností celkom o počte 3 - k mal. Y. W., nar. XX.XX.XXXX, k plnoletej N. W., nar. XX.X.XXXX a mal. F.. Na mal. Y. mal určené výživné 80,- eur a N. 120,- eur mesačne.

Otec pri výsluchu na pojednávaní dňa 27.4.2016 doplnil, že na jeho strane od posledného pojednávania nenastala žiadna zmena pomerov. Naďalej býva u rodičov v 3 izbovom byte. Naďalej je zamestnaný v

R. M., M..L..T... Otec má za to, že mu naďalej trvá vyživovacia povinnosť k plnoletej dcére N.. N. má psoriázu, má s tým zvýšené výdaje. Aj po tom, čo dcéra N. ukončila štúdium, bola zamestnaná len v skúšobnej dobe. V tom čase nevedel, či bude zvládať prácu v zamestnaní, či tam zostane dlhšie. Výživné na dcéru N. teda stále platil, aj platí naďalej. Otec uviedol, že bez jeho výživného by dcéra N. nezvládala platiť svoje výdaje. Taktiež poukázal na to, že dcéra N. uvažuje nad tým, že by išla študovať na VŠ. Počas týždňa keď je v práci býva na ubytovni v M., pracuje v N. M.. Návrh na zrušenie výživného voči plnoletej dcére N. si nepodal, ani si zatiaľ neplánuje podať. Pokiaľ nebude vedieť, či pôjde študovať na VŠ si ani nebude návrh na zrušenie výživného podávať. Na otázku súdu, či výživné na dcéru N. posielala ako dobrovoľné výživné alebo to berie ako povinnosť otec uviedol, že je to jeho dcéra, chce, aby v živote napredovala. Takže to vníma, že výživné na ňu platí aj dobrovoľne ale zároveň ako povinnosť. Otec ďalej uviedol, že bežné výživné na mal. F. platil tak ako uviedla matka, teda v 10/2015 zaplatil 60 eur, za mesiac 11/2015 zaplatil 140+200 eur, za 12/2015 zaplatil 200 eur, za január 2016 zaplatil 200 eur, za február 2016 80 eur, za marec 2016 80 eur a za apríl 2016 80 eur.

Zástupca kolízneho opatrovníka ponechal výšku výživného na úvahe súdu.

Z výsluchu svedkyne N. W. súd zistil, že ukončila Strednú zdravotnícku školu v M. maturitnou skúškou dňa 12.9.2015. Pokiaľ ide o jej vzdelanie, je vyučená ako zdravotnícky asistent. Mohla by v podstate pracovať v nemocnici ako zdravotnícky asistent. Ak by chcela pracovať ako zdravotná sestra k tomu už sa vyžaduje vysokoškolské vzdelanie aspoň 1. stupňa. Od 23.7.2015 je zamestnaná v N. M., kde nastúpila ako pomocný pracovník. Na tejto pozícii pracovala do 1.3.2016 a od 1.3.2016 je na pozícii ako zdravotnícky asistent. Pozíciu na zdravotníckeho asistenta zmenila až 1.3.2016 z toho dôvodu, že po skončení maturity sa musela zaregistrovať na lekárskej komore ako zdravotnícky asistent, takže skorej ako zdravotnícky asistent pracovať nemohla. Pracovný pomer má zatiaľ na určitú dobu do 30.6.2016, ale N.B. M. to tak robia vždy, dajú zmluvu na tri mesiace a vždy ju o 3 mesiace predĺžia. Robia to tak trikrát a potom už dajú zmluvu na trvalý pracovný pomer. Zo strany zamestnávateľa je záujem, aby mohla byť zamestnaná i naďalej po uplynutí určitej doby. Svedkyňa ale sama ešte zvažuje, či bude v zamestnaní pokračovať aj po 30.6.2016 alebo či by išla ešte študovať. Ako pomocný pracovník mala príjem cca 380 eur, ako zdravotnícky asistent cca 480 eur. Na tejto pozícii je to vyššie cca o 100 eur. Pokiaľ ide o štúdium na VŠ zatiaľ nemá nič konkrétne. Nemá ani prihlášku vyplnenú. Zatiaľ je to len v rovine úvah, zvažuje to. U zamestnávateľa je spokojná, pracuje vo vyštudovanom odbore. Pokiaľ ide o jej zdravotný stav, od 13. roku veku má psoriázu. Zvýšené výdaje má v súvislosti so zakupovaním liekov a masť. Je to skôr sezónny problém. Priemerne mesačne môže na psoriázu minúť 20 eur. Inak je zdravá. Momentálne keďže pracuje v M., býva tam na ubytovni počas týždňa. Domov chodievajú len na víkendy. Zamestnávateľ im poskytuje ubytovňu, kde môže bývať. Sú dve na izbe. Platí za ubytovňu 21 eur mesačne a za stravu, obedy 10 eur mesačne. Cestovné M. - M. jeden lístok stojí 3 eura. Pokiaľ ide o výdaje tie má bežné ako oblečenie, stravovanie, hygiena. Nemá žiadne nezvyčajné výdaje. V podstate jej matka jej výživné už neplatí. Svedkyňa sa snaží si hradiť svoje výdaje sama. Vie o tom, že otec jej mame posielal na ňu výživné 120 eur. Vníma to tak, že to posielala dobrovoľne. Výživné posielala mame a tá to odkladá. Svedkyňa na záver uviedla, že výdaje, ktoré má si hradí zo svojej výplaty, nepotrebuje, aby jej výdaje hradili rodičia. Je schopná si svoje výdaje hradíť zo svojej výplaty.

Z potvrdenia zamestnávateľa matky mal súd preukázané, že matka od 1.3.2016 je zamestnaná na Ú., kde dosahuje priemerný čistý mesačný príjem vo výške 533,04 eur mesačne.

Zo správ Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Senici mal súd preukázané, že matka poberala štátnu sociálnu dávku rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur mesačne od 1.10.2013 do 23.3.2016 a naďalej poberala prídavok na dieťa v sume 23,52 eur mesačne.

Zo správy bývalého zamestnávateľa matky M. - M. M..L..T.. mal súd preukázané, že matka bola od 6.2.2013 na materskej dovolenke, ukončila pracovný pomer dohodou ku dňu 29.2.2016 s tým, že jej nebola vyplácaná žiadna mzda.

Zo správy bývalého zamestnávateľa matky E. M..L..T.. mal súd preukázané, že matka pracovala pre spoločnosť len na dohodu o pracovnej činnosti, ktorú ukončila k 16.11.2015 po vzájomnej dohode, jej priemerná čistá mzda bola 58,86 eur mesačne.

Z potvrdenia zamestnávateľa otca mal súd preukázané, že otec pracuje v spoločnosti R. M. M.. M..L..T., kde dosahuje od apríla 2015 priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.125,- eur mesačne.

Z výpisu z obchodného registra mal súd preukázané, že otec je od 2.7.2015 členom dozornej rady W. M. F..M..

Z potvrdenia W. M. F..M.., mal súd preukázané, že otec funkciu člena dozornej rady vykonáva bezodplatne, neprijal zo spoločnosti žiadnu finančnú sumu ani akúkoľvek odmenu súvisiacu s výkonom člena dozornej rady v spoločnosti. V spoločnosti bol vedený ako dobrovoľník ako koordinátor fanúšikov taktiež túto činnosť vykonával bez nároku na akúkoľvek finančnú odmenu.

Rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 11C/118/2011-44 súd manželstvo otca a S. W. rozviedol a schválil dohodu rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom tak, že mal. N. a mal. Y. zveril do osobnej starostlivosti matky a otcovi určil povinnosť platiť výživné na mal. N. vo výške 120,- eur mesačne a na mal. Y. vo výške 80,- eur mesačne.

Z potvrdenia o ukončení štúdia zo dňa 19.4.2016 mal súd preukázané, že N. W. ukončila štúdium na Strednej zdravotníckej škole M. vykonaním maturitnej skúšky dňa 12.9.2015.

Z vysvedčenia o maturitnej skúške a dodatku k nemu mal súd preukázané, že N. W. vyštudovala študijný odbor zdravotnícky asistent.

Z pracovnej zmluvy zo dňa 21.7.2015 mal súd preukázané, že N. W. uzatvorila pracovnú zmluvu so zamestnávateľom M. Y. N. B., F..M.. s miestom výkonu práce Prírodné liečebné kúpele M. a s nástupom do práce dňa 23.7.2015 na pozíciu manipulačný robotník. Pracovný pomer bol uzatvorený na dobu určitú do 30.11.2015.

Z dohody o zmene pracovných podmienok zo dňa 31.3.2016 mal súd preukázané, že N. W. je naďalej zamestnaná u toho istého zamestnávateľa s tým, že od 1.3.2016 je zaradená na pozíciu zdravotnícky asistent. Pracovný pomer je dohodnutý na dobu určitú do 30.6.2016.

Z potvrdenia zamestnávateľa N. W. mal súd preukázané, že táto dosahuje priemerný čistý mesačný príjem vo výške 421,68 eur mesačne.

Podľa § 36 ods. 1 Zák. č.36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o rodine“) rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. I Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 62 ods. I Zák. č.36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, súd prihliadne aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri

skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Po tom čo rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 6P/21/2015-217 zo dňa 30.9.2015 v časti výroku týkajúceho sa zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matke, zastupovania a správy majetku mal. dieťaťa, ako aj v časti úpravy styku a zastavenia konania o striedavej osobnej starostlivosti nadobudol právoplatnosť dňa 3.11.2015 a zrušujúcim uznesení Krajského súdu v Trnave č.k. 25 CoP/52/2015-263 zo dňa 13.1.2016, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený v časti bežného a zročného výživného, vrátane závislého výroku o trovách konania, zostalo predmetom konania určenie výživného otcovi na maloletého F..

Súd poukazujúc na ustanovenie § 24 ods. 1 Zákona o rodine v zmysle ktorého má povinnosť určiť, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti (v danom prípade otcovi) prispievať na jeho výživu, ako aj poukazujúc na výsledky doplneného dokazovania určil otcovi povinnosť platiť výživné na mal. F. sumou 80,- eur mesačne od 28.01.2015 do 12.9.2015 a sumou 120,- eur mesačne od 13.9.2015 naďalej, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Súd určil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého s účinnosťou od podania návrhu na súd, teda od 28.1.2015. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že v danom konaní sa jedná o konanie, ktoré môže začať i bez návrhu a súd nie je viazaný nielen požiadavkou na úpravu výživného od konkrétneho požadovaného času, ale ani požiadavkou konkrétnej výšky výživného. Súd neurčil výživné na maloletého spätne s účinnosťou od 1.9.2013 tak, ako to žiadala matka vo svojom návrhu, nakoľko matka nepreukázala dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý nepodala návrh skôr. Súd pri určovaní výšky výživného prihliadol na odôvodnené potreby oprávneného, teda maloletého dieťaťa, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinných, teda rodičov. Matka býva v rodinnom dome s maloletým F.. Matka poberala od 1.10.2013 do 23.3.2016 rodičovský príspevok vo výške 230,20 eur mesačne. Počas rodičovskej dovolenky sa matka snažila si vylepšiť svoju finančnú situáciu tým, že pracovala pre spoločnosť E. M..L..T.. na dohodu o pracovnej činnosti, ktorú ukončila k 16.11.2015 po vzájomnej dohode, jej priemerná čistá mzda bola 58,86 eur mesačne. Matka ukončila rodičovskú dovolenku a od 1.3.2016 je riadne zamestnaná na Ú., kde dosahuje priemerný čistý mesačný príjem vo výške 533,04 eur mesačne. Matka pobera rodinné prídavky vo výške 23,52 eur mesačne. Súd prihliadal i na to, že matka je ten z rodičov, ktorý sa osobne stará o mal. dieťa, čím sa podieľa tiež na výžive mal. dieťaťa. Maloletý F. od 1.4.2016 nastúpil do materskej škôlky, je zdravým dieťaťom. Výdaje má bežné, matkou vyčíslené napr. na oblečenie 100,- eur mesačne, stravovanie 180,- eur mesačne, rôzne výdaje na hygienu, detská kozmetika 20,- eur mesačne, vlhčené servítky 10,57 eur mesačne, rôzne výlety, hračky a pod. Maloletý už nenosí plienky s ktorými mala matka do júla 2015 výdaje 69,95 eur mesačne. Otec žije v spoločnej domácnosti u rodičov. Otec pracuje v spoločnosti R. M. M..L..T., kde dosahuje od apríla 2015 priemerný mesačný príjem vo výške 1.125,- eur netto. Súd v rámci doplnenia dokazovania sa zameral predovšetkým na to, či skutočne otcovi ubudla vyživovacia povinnosť k plnoletej dcére N. W. alebo nie. Tak ako nariadil odvolací súd, tunajší súd v potrebnom rozsahu doplnil dokazovanie, pričom z potvrdenia

o ukončení štúdia zo dňa 19.4.2016 mal súd preukázané, že N. W. ukončila štúdium na Strednej zdravotníckej škole M. v odbore zdravotnícky asistent a to vykonaním maturitnej skúšky dňa 12.9.2015, čo vyplýva aj vysvedčenia o maturitnej skúške a dodatku k nemu. N. je zamestnaná v M. Y. N. B., F..M.. s miestom výkonu práce B. Y. N. M. od 23.7.2015 na pozícii manipulačný robotník a od 1.3.2016 na pozícii zdravotnícky asistent. Pracovný pomer je síce dohodnutý na dobu určitú do 30.6.2016, ale N. pri výsluchu potvrdila, že zamestnávateľ vždy predlžuje dobu len o 3 mesiace a následne ponúkne trvalý pracovný pomer, pričom zo strany zamestnávateľa je určite záujem, aby N. zostala u nich pracovať i naďalej. Z potvrdenia zamestnávateľa N. W. mal súd preukázané, že táto dosahuje priemerný čistý mesačný príjem vo výške 421,68 eur mesačne. Odvolací súd vytkol súdu prvého stupňa, že dôsledne nezisťoval, či N. po ukončení strednej školy je schopná samostatne uspokojovať svoje potreby z pravidelnej odmeny za svoju prácu, ktorá zároveň zodpovedá jej fyzickým a psychickým schopnostiam. Poukazujúc na výpoveď N. je možné bezpečne uzavrieť, že vyživovacia povinnosť otca k dcére N. skutočne zanikla. N. pri výsluchu uviedla, že je schopná si svoje výdaje hradíť zo svojej výplaty, nepotrebuje, aby jej výdaje hradili rodičia. Výživné, ktoré posielal otec vníma tak, že to posielal dobrovoľne jej matke, ktorá jej túto čiastku odkladá. Súd má teda za to, že vyživovacia povinnosť otca ku N. dňom 12.9.2015, teda ukončením štúdia na Strednej zdravotníckej škole v M., kedy úspešne N. zmaturovala, zanikla. To, že otec naďalej platí výživné aj na N., je z jeho strany dobrovoľným plnením, ktoré nemôže ísť na ujmu mal. F..

Súd len poznamenáva, že pokiaľ ide o to, že N. zvažuje (ako sama uviedla nemá poslanú ani len prihlášku a je to len v rovine úvah) štúdium na vysokej škole, samozrejme tzv. „elasticita“ výživného je možná. Teda v prípade, že by napr. v budúcnosti N. začala študovať na vysokej škole, vyživovacia povinnosť otca sa môže obnoviť. Ale nateraz jeho vyživovacia povinnosť zanikla (aj keď možno len dočasne), nakoľko nie sú splnené predpoklady pre jeho existenciu, keďže N. je schopná sa sama živiť. Navyiac súd rozhoduje podľa aktuálneho stavu ku dňu rozhodnutia (§ 154 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia).

Otec mal teda do 12.9.2015 celkom 3 vyživovacie povinnosti, a to k dcére N. v sume 120,- eur mesačne, mal. Y. 80,- eur mesačne a k mal. F.. Od 13.9.2015 otcovi ubudla jedna vyživovacia povinnosť k dcére N.Í., poukazujúc na vyššie uvedené dôvody. Otec tak od 13.9.2015 má už len 2 vyživovacie povinnosti k mal. F. a mal. Y.. Vzhľadom k tejto skutočnosti, teda že v priebehu konania nastala výrazná zmena pomerov na strane otca, spočívajúca v zmene počtu vyživovacích povinností, rozhodol súd tak, že otcovi určil povinnosť platiť výživné na mal. F. v sume 80,- eur za obdobie od 28.1.2015 do 12.9.2015 a v sume 120,- eur mesačne od 13.9.2015 naďalej. Podľa zaužívanej súdnej praxe výživné má predstavovať cca 20% až 30% z dosahovaného príjmu výživou povinnej osoby a táto suma má byť rozdelená medzi osoby výživou oprávnené. Čo sa týka výšky výživného súd zaviazal otca platiť výživné na maloletého F. za obdobie od 28.1.2015 do 12.9.2015 vo výške 80,- eur mesačne, čo pri zohľadnení ostatných dvoch už skôr určených vyživovacích povinností k mal. Y. 80,- eur a N. 120,- eur, tvorí spolu sumu 280,- eur, čo tvorí približne 25% z dosahovaného čistého príjmu otca (1.125,- eur). Nakoľko od 13.9.2015 otcovi ubudla vyživovacia povinnosť k plnoletej dcére N. súd zaviazal otca platiť výživné od 13.9.2015 na maloletého F. vo výške 120,- eur mesačne, rešpektujúc a poukazujúc aj na závery odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 25 CoP/52/2015-263 zo dňa 13.1.2016, kedy bolo súdu prvého stupňa vytknuté, že celú časť pripadajúcu na N. teda sumu 120,- eur presunul na mal. F.. Tu je potrebné skutočne poznamenať, že by sa tým vytvorila nerovnováha medzi deťmi, kedy mal. F. (3 roky) je výrazne mladším oproti mal. Y. (16 rokov) a teda väčšia porcia z výživného koláča musí pripadnúť práve na mal. Y.. Súd na tomto mieste tiež zároveň podotýka, tak ako už aj odvolací súd odôvodnil, že je bez významu, či matka mal. Y. (na ktorú je doposiaľ určené len 80,- eur) požiadala o zvýšenie výživného alebo nie, keďže sa tak môže stať kedykoľvek v budúcnosti, teda i po určení výživného na mal. F. a teda priestor na určenie vyššieho výživného pre mal. Y. tu musí zostať zachovaný. Súd berúc do úvahy vyššie uvedené okolnosti za ustálenia si určeného 25% podielu z čistého dosahovaného príjmu otca (čo tvorí 281 eur) súd určil s účinnosťou od 13.9.2015 výživné pre mal. F. vo výške 120,- eur mesačne s tým, že pre mal. Y. by zostala pomyselná čiastka vo výške 160,- eur mesačne aj s ohľadom na už spomínaný výrazný vekový rozdiel medzi deťmi, kedy je nepochybné, že v budúcnosti tu bude ešte veľa priestoru pre mal. F. na prípadné zvyšovanie výživného. Súd má za to, že otec je s ohľadom na jeho súčasnú životnú situáciu schopný platiť takto určené výživné, pričom táto suma podľa názoru súdu zodpovedá ako možnostiam a schopnostiam povinného, tak aj odôvodneným potrebám oprávneného a súčasne pri takto určenom výživnom sa realizuje právo maloletého podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Čo sa týka výdavkov obidvoch rodičov, treba si uvedomiť, že výživné má prednosť

pred ostatnými výdavkami rodičom a preto pri rozhodovaní o výške výživného neboli v tomto smere pre rozhodnutie súdu rozhodujúcimi.

Vzhľadom na určenie výživného od podania návrhu, súd zároveň rozhodoval, či otcovi vznikol nedoplatok na výživnom za obdobie od 28.1.2015 do 30.4.2016, pričom zistil, že otec za uvedené obdobie nedoplatok nemá. Otec mal povinnosť platiť výživné od 28.1.2015 do 12.9.2015 v sume 80,- eur mesačne a od 13.9.2015 naďalej v sume 120,- eur. Súd pri rozhodovaní vychádzal zo zhodných tvrdení obidvoch rodičov (tak matky ako aj otca) keď otec mal uhradené výživné za jednotlivé mesiace nasledovne :

01/2015 v sume 100 € (preplatok 20 €)

02/2015 v sume 80 €

03/2015 v sume 70 € (nedoplatok 10 €)

04/2015 v sume 70 € (nedoplatok 10 €)

05/2015 v sume 70 € (nedoplatok 10 €)

06/2015 v sume 70 € (nedoplatok 10 €)

07/2015 v sume 70 € (nedoplatok 10 €)

08/2015 v sume 60 € (nedoplatok 20 €)

09/2015 v sume 60 € (za 12 dní od 1.9.2015 do 12.9.2015 mal zaplatiť 32 € (80/30x12) a za 18 dní od 13.9.2015 do 30.9.2015 mal zaplatiť 72 € (120/30x18), teda za mesiac 09/2015 mal zaplatiť 104 €, čo činí nedoplatok 44 € ;)

10/2015 v sume 60 € (nedoplatok 60 €)

11/2015 v sume 140 + 200 € (preplatok 220 €)

12/2015 v sume 200 € (preplatok 80 €)

01/2016 v sume 200 € (preplatok 80 €)

02/2016 v sume 80 € (nedoplatok 40 €)

03/2016 v sume 80 € (nedoplatok 40 €)

04/2016 v sume 80 € (nedoplatok 40 €)

Otec za obdobie od 28.1.2015 do 30.4.2016 teda zaplatil celkom na výživnom na mal F. čiastkou 1.690,- eur, pričom mal zaplatiť 1.584,- eur. Súd preto rozhodol tak, že otec nedoplatok na výživnom za čas od 28.1.2015 do 30.4.2016 na maloletého F. nemá, keďže za uvedené obdobie zaplatil dokonca viac ako bolo jeho povinnosťou.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom k tomu, že konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený

skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.)